

[Johs. Christiansen.]

gerne med til at overveje den Haandsrækning, der allerede nu vil kunne ydes de gamle, Invaliderne og de kronisk syge.

Af de Enkeltheder, Forslaget indeholder, finder jeg i øvrigt Anledning til at pege paa Bestemmelsen i § 2, Stk. 1, som jeg synes er særdeles tiltalende. Denne Bestemmelse tilsigter at forhøje Grænsen noget — for øvrigt en yderst beskeden Forhøjelse, synes jeg — for de Indtægtsbeløb, som de Aldersrentenydere, der har Ophold paa Alderdomshjem, selv maa beholde. Denne Bestemmelse ligger ganske paa Linie med den principielle Opfattelse, mit Parti har paa dette særlige Omraade, og jeg kan sige, at vi meget gerne ser den gennemført.

Jeg forstod paa den højtærede Socialminister, der talte for lidt siden, at ogsaa Regeringen er velvilligt stemt over for Tanken med Forslaget, og jeg skal da slutte med at udtale det Haab, at der hurtigt kan komme noget godt, der tillige er økonomisk forsvarligt, ud af det foreliggende Lovforslag.

Stærmose: Jeg skal ikke benytte denne Lejlighed til paa mit Partis Vegne at fremkomme med principielle Udtalelser om Alders- og Invalidere Lovgivningen. Der bliver Lejlighed til for vort Vedkommende at fremføre vore Synspunkter, naar et videre-rækkende Lovforslag end det foreliggende bliver forelagt Tinget, og det vil jo efter de forskellige Udtalelser, vi har hørt, ske i indeværende Samling. Jeg skal begrænse mig til at ønske dette Lovforslag en god Fart gennem baade Udvalget og Tinget. Vi er fra vor Side parat til at yde et Lovforslag med denne Tendens og af nogenlunde dette Indhold vor Støtte.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa en lang og til Bunds gaaende Debat om alle de Problemer, som er rejst i Forbindelse med dette Lovforslag, der er forelagt fra privat Side, men jeg vil gerne understrege, at vi ogsaa er villige til at medvirke til et rimeligt Resultat i Betragtning af de Forhold, som gør sig gældende for de Mennesker, der er inde under denne Lovgivning.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen gjorde opmærksom paa, at jeg har udtalt mig forstaaende over for hele Spørgsmaalet med Henblik paa en Revision af Rentenydernes Kaar, og jeg vedstaar helt og fuldt denne Udtalelse. Vi har allerede i Sommer inden for Venstre-

partiet arbejdet med denne Sag. Jeg ved ikke, om det var vor eller andres Henvendelse til Socialministeriet, der foranledigede, at man i Socialministeriet allerede i Sommer nedsatte et Embedsmandsudvalg til Undersøgelse af alle de Problemer, som knytter sig til denne Sag. Jeg kan kun meddele, at dette Embedsmandsudvalg endnu ikke har afgivet nogen endelig Indstilling til Ministeren, og som Følge deraf har jeg været ude af Stand til allerede paa nærværende Tidspunkt at forelægge et Revisionsforslag, men efter hele den Stilling, som vi har til denne Sag og som ogsaa har fundet Genklang her i Rigsdagen, er det min Opfattelse, at vi skal arbejde videre. Det er mange og store Problemer, her er Tale om, og som man rører ved, saa snart man kommer ind paa Sagen, men det er altsaa min Tanke at fortsætte med dette Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen talte lidt muntert om Eengangstillægget, der skulde gentages nogle Gange. Hvis det ærede Medlem har lagt Mærke til, hvad jeg sagde i min første Tale, vil han have forstaaet, at man to Gange, i 1939 og 1940, har givet et Eengangstillæg af væsentlig mindre Størrelse end det Tillæg, der blev givet i Sommer. Det er forklaret mig paa den Maade, at det Tillæg, der blev givet i Sommer, blev givet som Erstatning over en længere Periode, derfor det større Beløb. Det er i Relation til den historiske Udvikling, jeg har ment, at man af økonomiske Grunde bliver nødt til at nærme sig det oprindelige Tillæg i 1939 og 1940 fremfor det Eengangstillæg, som blev ydet i Sommeren 1945, og som, efter hvad jeg har forstaaet, altsaa var Udtryk for en Hjælp over en længere Periode, end der tidligere har været Tale om, men jeg tror og haaber, man kan komme igennem med en Hjælp til dem, der trænger ret haardt.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Udbetalingen, vil jeg sige med det samme, at det er ogsaa min Opfattelse, at hvor det drejer sig om store Kommuner som f. Eks. Københavns Kommune vil det blive meget svært, for ikke at sige ugørligt, at gennemføre en Udbetaling paa denne Side Jul; men hvis man faar lovmæssig Sikkerhed for, at Pengene falder, tror jeg, at de Rentenydere, som paa Grund af administrative Vanskeligheder ikke kan faa deres Beløb til Jul, vil være lige saa glade ved at faa det til Nytaar.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Ragnhild Andersen): Paa Forslagsstillerne Vegne vil jeg gerne sige Tak for den saglige og velvillige Behandling. Forslaget har været